

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ἰωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 431
Ἀριθμ.
Διεκπ. 258

Ἀθήνησι 8^η Φεβρουαρίου 2017

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2984

Πρός
Τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περί τῶν *Τερατικῶν λήσεων* – Ἡ συμβολή τῆς οἰκογενείας στήν καλλιέργεια καί ἀνάδειξη τῶν *Τερατικῶν λήσεων*»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

χωρίς ἀμφιβολία ὁ Θεός καλεῖ τίς ψυχές πού θέλει νά τεθοῦν στήν ὑπηρεσία του. Μέ τρόπους πού μόνο Αὐτός γνωρίζει καί χρησιμοποιεῖ λέγει στούς ἐκλεκτούς Του: «Ἀκολούθει μοι» καί ἡ ψυχή ἢ ἀνταποκρίνεται στό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ ἢ κωφεύει καί ἀδιαφορεῖ γι' αὐτή τήν κλήση. Παρ' ὅλα αὐτά μιά ἱερατική κλήση γιά νά ἀναπτυχθεῖ καί νά καλλιεργηθεῖ χρειάζεται κατάλληλο περιβάλλον. Ἡ ἱστορία τῶν ἱερατικῶν κλήσεων ἔχει ἀποδείξει ὅτι ἀπό καλές καί χριστιανικές οἰκογένειες προέρχονται καλοί κι ἅγιοι ἱερεῖς. Στήν καλλιέργεια καί ἀνάδειξη τῶν κλήσεων, μετά τήν θεία Χάρη, συμβάλλει ἡ οἰκογένεια. Ἡ συμβολή της μάλιστα εἶναι τέτοια πού, χωρίς νά διαψευθοῦμε, μποροῦμε νά τονίσουμε, ὅτι σπάνια ἀπό κακή οἰκογένεια προήρχοντο καλοί ἱερεῖς. Ὅτι εἶναι τό δένδρο εἶναι καί ὁ καρπός, ἐφ' ὅσον ἀπό τούς καρπούς γνωρίζεται τό δένδρο (Ματθ. ιβ', 33).

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, πού μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἀφιερωμένη στήν προβολή τῶν ἱερατικῶν κλήσεων θά ἀναφερθοῦμε στήν συμβολή τῆς οἰκογενείας στήν καλλιέργεια καί ἀνάδειξη τῶν ἱερατικῶν ἢ μοναχικῶν κλήσεων; Στό ἐρώτημά μας μέ ποιό τρόπο συμβάλλει ἡ οἰκογένεια στό ἔργο

τοῦ Θεοῦ ἀπαντᾶμε α' μέ τήν πίστη της, β' μέ τίς θυσίες της, γ' μέ τό παράδειγμά της καί δ' μέ τήν προσευχή της.

* * * * *

1^ο Μέ τήν πίστη της

Ἡ οἰκογένεια πρέπει νά ἐκτιμᾷ τήν ἀποστολή, τό χάρισμα καί τήν διακονία τοῦ ἱερέως. Νά πιστεύει ἀκράδαντα, ἔμπρακτα, ζωντανά καί φλογερά, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶναι ἕνας ἄλλος Χριστός, μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δηλαδή πού ὀμιλεῖ στόν Θεό γιά τούς ἀνθρώπους καί στούς ἀνθρώπους γιά τόν Θεό.

Ὁ Θεός ἐξέλεξε ἀνθρώπους καί τούς ἔδωσε τέτοια ἐξουσία πού δέν τήν ἔδωσε οὔτε στούς ἀγγέλους. Κι αὐτοί οἱ ἀνθρωποι εἶναι οἱ ἱερεῖς. Οἱ ἱερεῖς, πού ἀναγεννοῦν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τίς ψυχές. Οἱ ἱερεῖς μέ τήν ἐξουσία πού τούς ἔδωσε ὁ Θεός συγχωροῦν τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἱερεῖς πού κατεβάζουν τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ στήν Ἁγία Τράπεζα καί Τόν προσφέρουν στόν οὐράνιο Πατέρα ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας καί «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιον». Οἱ ἱερεῖς πού εἶναι πατέρες, διδάσκαλοι, παρηγορητές τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἕνας καλός ἱερέας εἶναι ἕνας ἀνεκτίμητος πνευματικός θησαυρός, πού τόν ἀπολαμβάνει καί τόν χαίρεται ἡ Ἐκκλησία, ἡ κοινωνία καί ἡ οἰκογένειά του.

Ἀποτελεῖ μεγίστη τιμή στήν οἰκογένεια νά προσφέρει στό Θεό, στήν Ἐκκλησία, στήν κοινωνία ἕνα τέτοιο ἀνεκτίμητο θησαυρό, ὄργανο τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί σκεῦος ἐκλογῆς.

Οἱ γονεῖς πρέπει ἀκόμα νά πιστεύουν ὅτι τά παιδιά τους ἀνήκουν πρῶτα στόν Θεό καί ἔπειτα σ' αὐτούς. Ὁ Θεός εἶναι ὁ πατέρας πάντων ὁ ὑπέρτατος κυρίαρχος, νομοθέτης καί κυβερνήτης. Ὁ Θεός χάρισε τά παιδιά στούς γονεῖς γιά νά ἐκπληρωθοῦν τά σχέδιά Του. Δέν ἐπιτρέπεται οἱ γονεῖς νά ἀντιταχθοῦν στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Κύριος ἐπισήμανε στόν ἀπόστολο Παῦλο στίς πύλες τῆς Δαμασκοῦ «Σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν» (Πράξ. κστ', 14). Ἡ διδακτική ἱστορία τοῦ Ἰωνᾶ καί ἄλλων ἀποδεικνύει σ' ὅλους ὅτι ὁ Θεός εὕρισκε τρόπους νά πραγματοποιήσῃ τό σχέδιό Του. Παρά τά ἐμπόδια καί ἐνδεχόμενες τίς ἀντιρροήσεις καλεῖ σέ συνεργασία. Δέν ἐπιτρέπεται οἱ γονεῖς νά ἀγνοήσουν ἢ νά περιφρονήσουν τήν κλήση τῶν παιδιῶν τους. Θά δώσουν λόγο στόν Θεό γιά τήν ἀντίδρασή τους καί φέρουν τρομερή εὐθύνη γιά ὅλα τά προβλήματα πού μπορεῖ νά δημιουργήσουν σέ μιά ψυχή, πού εἶναι ἀθάνατη καί πλάσθηκε γιά τήν αἰωνιότητα κι ὄχι γιά νά ἱκανοποιεῖ τίς ἀδυναμίες καί τούς συναισθηματισμούς τῶν γονέων. Σέ ἀνάλογη περίπτωση ὁ ἀπόστολος Παῦλος

ἐπισήμανε στους ἐπιδιώκοντες τὴν ματαιώση τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ ὅτι «οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει ὕριος· καὶ πάλιν· ὕριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος» (Ἐβρ. ι', 30-31).

* * * * *

2^ο Μέ τις θυσίες της

Ἀνθρωπίνως ἴσως ἡ ἀφιέρωση στό Θεό ἑνός παιδιοῦ μπορεῖ νά στοιχίζει στήν οἰκογένεια, στους γονεῖς. Εἶναι κάτι τό ἀνθρώπινο. Τό κατανοοῦμε. Οἱ γονεῖς ἀγαποῦν πάντα πολύ ἓνα καλό παιδί τους, τρέφουν πολλές ἐλπίδες γιά τό μέλλον του, τούς στοιχίζει ὅταν, ὅπως νομίζουν, θά τό χάσουν ἀπό κοντά τους. Σκέπτονται, ὅτι ὅταν θά ἀφιερωθεῖ στό Θεό, θά περιορισθεῖ ἡ ζωή του, θά κοντύνει ὁ ὀρίζοντας τῆς ἀναπτύξεώς του, θά ὑποχρεωθεῖ σέ θυσίες, δέν θά ἀνέλθει κοινωνικῶς. Καί πολλοί ἄλλοι ἀποτρεπτικοί συλλογισμοί πλήττουν εὐλόγως τήν συνείδηση τῶν γονέων. Ἀλλά ὡς ἐδῶ ὁμιλεῖ ἡ ἀνθρώπινη λογική. Πρέπει ὅμως νά ἐπιτρέψουν νά ἀκουσθεῖ καί ἡ λογική τοῦ Θεοῦ κατά τήν ὁποία, ἂν τό πνευματικό συμφέρον τοῦ παιδιοῦ εἶναι νά ἀκολουθήσει αὐτό τό δρόμο, γιατί οἱ γονεῖς νά τοῦ φέρουν ἐμπόδια; Ἄν ὁ Θεός τό καλεῖ γιά κάτι πῖο εὐγενικό καί θεῖο, γιατί νά φέρουν προσκόμματα; Βέβαια ἀπαιτεῖται κάποια θυσία, ἀλλά χωρίς θυσία ψηλά κι εὐγενικά ἔργα δέν ἐπιτυγχάνονται πόσο μάλλον εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθεῖ ἡ καλλιέργεια τῶν κλήσεων, πού εἶναι τό ἔργο τῶν ἔργων, τό εὐγενέστερο τῶν ἔργων.

Οἱ γονεῖς πού φιλοδοξοῦν νά δώσουν ἱερεῖς στήν Ἐκκλησία, ἄς ἔχουν πάντα σέ μεγάλη ὑπόληψη τό πνεῦμα τῆς θυσίας. Οἱ γενναῖες καί πρό πάντων οἱ ἱερατικές ψυχές δέν διαπλάθονται μέσα στή νωχέλεια, τήν μαλθακότητα, τόν ἐγωισμό καί τήν ὀκνηρία. Αὐτά ὅλα σκοτώνουν τίς ψυχές τῶν παιδιῶν.

Τά παιδιά θά θυμοῦνται καί θά εὐγνωμονοῦν τούς γονεῖς ἐκείνους πού συνέβαλαν στήν πραγματική μόρφωσή τους. Κι ἂν γίνουν ἱερεῖς ἡ εὐγνωμοσύνη τους θά εἶναι πῖο εἰλικρινής καί ἐκδηλωτική. Παρεδρεύοντες στό ἱερό θυσιαστήριο θά προσεύχονται γι' αὐτούς στό Θεό μέ παρηγοσία.

Δέν ἔχουν ψυχὴ ἱερέως καί πνεῦμα θυσίας οἱ γονεῖς ἐκείνοι πού ἐπαναλαμβάνουν ὅτι γιά νά εἶναι κανεὶς εὐτυχισμένος πρέπει νά εἶναι πλούσιος, ὅτι γιά ν' ἀπολαύσει, εἶναι ἀνάγκη ἂν ὄχι νά περιφρονήσει τουλάχιστον νά λησμονήσει καί νά ἀδιαφορήσει γιά τούς ἄλλους, ὅτι ἡ ζωή εἶναι σύντομη κι ὅτι πρέπει νά εἶναι κανεὶς

ἐπιτήδειος γιά νά ἐξασφαλίσει τήν καλύτερη καί μεγαλύτερη μερίδα. Αὐτές οἱ σκέψεις καί ἡ νοστοροπία εἶναι ἄρνηση τοῦ πνευματικοῦ ἡθους, ἐγωισμός, εἰδωλολατρία.

Ὁ Θεός γιά τήν θυσία αὐτή θά εὐλογήσει τούς γονεῖς καί τήν οἰκογένεια ἀνταποδίδοντας μέ τήν χάρη Του καί τήν εὐλογία Του σ' ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογένειας πνευματικές δωρεές ἀσύλληπτες ἀπό τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου

* * * * *

3^ο Μέ τό παράδειγμά της

Τό παράδειγμα τῶν γονέων εἶναι μέγας συντελεστής στήν ἱερατική μόρφωση τοῦ παιδιοῦ. Μέ τή ζωή τους, ἄρα μέ κληρονομικότητα, διοχετεύουν στό παιδί τους τόν δικό τους τρόπο γιά νά σκέπτεται, νά αἰσθάνεται καί νά ἐνεργεῖ, χωρίς νά τό γνωρίζουν καί οἱ ἴδιοι, τό πλάθουν καθ' ὁμοίωσή τους, τοῦ δίνουν τήν δική τους ἠθική φυσιογνωμία. Γιά νά γίνει ἕνας καλός ἱερέας χρειάζεται μιά ὑποδειγματική χριστιανική οἰκογένεια. Τό ἱεροσπουδαστήριό πού ἐνδεχομένως θά φοιτήσῃ ὁ νέος προσθέτει ἕνα βερνίκι στόν χαρακτήρα τοῦ νέου, ἀλλά δέν δίνει τήν οὐσία, τό ἱερατικό πνεῦμα. Τό ἱερατικό πνεῦμα τό δίνει πρωτίστως ἡ οἰκογένεια. Ὁ θεῖος σπόρος χρειάζεται νά προφυλαχθεῖ, νά καλλιεργηθεῖ, ν' ἀναπτυχθεῖ μέ ἀγάπη καί σεβασμό ἀπό χέρια λεπτά καί προσεκτικά, δηλαδή γονεϊκά.

Ἡ ἠθική ἀτμόσφαιρα πού περιβάλλει τήν κούνια τοῦ παιδιοῦ θά διαμορφώσει τό ἡθος του. Ἄν τό παιδί ἀναπνέει μολυσμένο ἀέρα, ἂν ἡ ἀνατροφή του εἶναι μαλθακή καί αἰσθησιακή, τό παιδί θά ἀποβεῖ ἀνίκανο γιά ἀγνά καί ὑψηλά ιδεώδη, κακοαναθρεμμένο, χωρίς ἠθική ἀξία, χωρίς πνευματικότητα.

Τά παιδιά τῶν ἀγίων δέν γεννῶνται ἅγια, ἀλλά, ἀνθρωπίνως, ἔχουν μεγαλύτερη εὐκολία νά ἀγιάσουν μέσα σέ μιά καλή χριστιανική οἰκογένεια, ὅπου ἀναπνέεται τό ἄρωμα τῆς εὐσέβειας καί τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ καί ὅπου εὐωδιάζουν τά κρίνα τῶν ἀρετῶν.

Στό σχολεῖο τῆς οἰκογένειας ὁ ἱεροσπουδαστής θά διδαχθεῖ πρῶτα ὅλες τίς μεγάλες ἀρετές πού θά τοῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιά τήν μελλοντική διακονία του καί γιά νά ἔχει καρποφόρα ἀποστολική δράση. Στό σχολεῖο τῆς οἰκογένειας θά διδαχθεῖ τό ἱερό τοῦτο τρίπτυχο τῆς ἱερατικῆς ζωῆς α' τήν ἀγνότητα, β' τήν ἀδελφική ἀγάπη καί γ' τήν ἀποστροφή τῆς ἁμαρτίας.

* * * * *

4^ο Μέ τήν προσευχή της

Ἡ ἱερατική κλήση ἀναπτύσσεται ὅταν οἱ γονεῖς προσεύχονται γιά τό παιδί τους καί μαζί μ' αὐτό.

Ἄν ξέρουν νά προσεύχονται γι' αὐτό, γιά νά ἀκολουθήσει τήν κλήση του, νά διατηρηθεῖ στή χάρη τοῦ Θεοῦ, νά κάνει πάντα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πολλοί γονεῖς παρακαλοῦν τόν Θεό γιά τήν υἰεῖα τῶν παιδιῶν τους, ἐλάχιστοι ὅμως γιά τήν πνευματική τους υἰεῖα, γιά νά τά διατηρήσει ὁ Θεός στή χάρη Του μακριά ἀπό τήν ἁμαρτία.

Ἄν ξέρουν νά προσεύχονται μέ τό παιδί τους γιά νά τοῦ διδάξουν τίς πρῶτες προσευχές. Στά γόνατα τῶν γονιῶν ἐπάνω θά μάθει τό παιδί νά κάνει τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, νά προφέρει τό γλυκό ὄνομα τῆς Παναγίας. Οἱ γονεῖς θά τοῦ διδάξουν νά προσεύχεται μπρός σέ μιά εἰκόνα, νά λέει τή βραδινή προσευχή του, νά παρακαλεῖ γιά τούς γονεῖς του, τούς συγγενεῖς του, νά ἐπικαλεῖται τόν φύλακα Ἄγγελό του. Οἱ πρῶτοι κατηχητές τοῦ παιδιοῦ εἶναι οἱ γονεῖς. Ἀπό αὐτούς θά μάθει τά πρῶτα στοιχεῖα τῆς πίστεως μας.

* * * * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Οἱ φλογεροί ἱερεῖς καί συνετοί ποιμένες καί πιστοί λειτουργοί τοῦ Ὑψίστου προέρχονται ἀπό χριστιανικές οἰκογένειες πού ζοῦν μέ τήν πίστη τήν εὐσέβεια καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Σ, Πρόεδρος
- † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
- † Ὁ Μάνης Χρυσόστομος
- † Ὁ Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης Ἐφραίμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου Ἰερόθεος
- † Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
- † Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης Παῦλος
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἄνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
- Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
- † Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

Κοινοποιήσις:

Συνοδικήν Ἐπιτροπήν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου